

Sygn. akt: I C 728/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Katarzyna Kozłowska

po rozpoznaniu 20 września 2019 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Banku (...) S.A. w K.

przeciwko M. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. B. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. w K. 5579,29 zł (pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 5005 zł (pięć tysięcy pięć złotych) od 20 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej M. B. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. w K. 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej, 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. w K. złożyła 19 grudnia 2018 r. przeciwko M. B. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 5579,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 20 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto domagała się zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów opłaty sądowej 70 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że 26 kwietnia 2005 roku powód zawarł z pozwaną umowę o korzystanie z karty kredytowej (...) Banku (...). Pozwana nie wywiązała się z warunków określonych w umowie co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia w wysokości 5579,29 zł na dzień 19 grudnia 2018 r. Dalej strona powodowa wskazała, że na płatne i wymagalne zadłużenie według stanu na 19.12.2018 r. składają się: 5005 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 262,62 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych, naliczonych od powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. 21.04.2018 r., 311,67 zł z tytułu niespłaconych odsetek za zwłokę, naliczonych od dnia niespłacenia przez kredytobiorcę należności w terminie ustalonym w umowie z 19 grudnia 2018 r. Strona powodowa wskazała też, że roszczenie dochodzone w tym postępowaniu stało się wymagalne 21 kwietnia 2018 r. oraz, że bezskutecznie wzywała pozwaną do zapłaty należności.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z 18 stycznia 2019 roku, wydanym w sprawie VI Nc-e 2394130/18 (k. 5/II) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej całą należność żadaną pozwem z odsetkami i kosztami.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 6/II-7) pozwana M. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia oraz braku wymagalności roszczeń strony powodowej. Wskazała, że strona powodowa nie przedłożyła żadnych dokumentów rozliczeniowych potwierdzających opóźnienie w dokonywaniu płatności ze strony pozwanej oraz powstania zadłużenia. Nie wskazano żadnego zapisu w łączącej strony umowie, który stanowiłby o terminie zwrotu zaciągniętego zobowiązania.

W piśmie procesowym z 28 maja 2019 roku (k. 17-19) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości, domagając się nadto zasądzenia od pozwanej kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Dalej wskazano, że strony łączyła umowa o korzystanie z karty kredytowej zawarta na czas oznaczony, z zastrzeżeniem o automatycznym przedłużeniu na okresy na jakie bank wydawał kolejne karty. Pozwana miała limit transakcji na karcie 5000 zł. Zgodnie z § 19 umowy karty pozwana zobowiązana była do zapłaty wykorzystywanego limitu w minimalnej wysokości 5 %, nie mniej niż 50 zł w terminie 21 dni kalendarzowych od daty zakończenia cyklu rozliczeniowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

26 kwietnia 2005 roku strona powodowa (...) Bank (...) S.A. w K. zawarła z pozwaną M. B. umowę o korzystanie z karty kredytowej (...) Banku (...). Zgodnie z punktem 1 przedmiotowej umowy Bank wydał pozwanej kartę kredytową Mastercard, która jest elektronicznym instrumentem płatniczym umożliwiającym użytkownikowi dokonanie w kraju i za granicą transakcji bezgotówkowych oraz gotówkowych w bankomatach i w kasach banków honorujących kartę, oznaczonych znakiem Mastercard, wyposażonych z terminale elektroniczne lub mechaniczne powielacze (punkt 3 umowy). Na podstawie przedmiotowej umowy bank wydając kartę główną posiadaczowi rachunku udzielił tym samym limitu do karty w wysokości 5000 zł (pkt 10 umowy). Zgodnie z punktem 4 umowa została zawarta na czas oznaczony do końca terminu ważności karty głównej, a zgodnie z punktem 5 umowy ulegała automatycznemu przedłużeniu na okresy na jakie bank wydaje karty dla posiadacza karty głównej. Zgodnie z punktem 19 umowy posiadacz karty głównej zobowiązany był do dokonania minimalnej spłaty kwoty wykorzystanego limitu kredytowego wysokości 5 %, nie mniej niż 50 zł.

dowód : umowa nr (...) o korzystanie z karty kredytowej (...) Banku (...) S.A. k. 20-23.

Pozwana M. B. nie spłacała terminowo należności z tytułu wykorzystanego limitu kredytowego na podstawie umowy nr (...) o korzystanie z karty kredytowej (...) Banku (...) S.A. Pisemnym wezwaniem do zapłaty z 9 stycznia 2018 roku doręczonym pozwanej 19 stycznia 2018 roku strona powodowa wezwała pozwaną do dokonania zapłaty kwoty 793,51 zł wynikającej z zawartej umowy o korzystanie z karty kredytowej Mastercard w terminie 14 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy oraz skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego i egzekucyjnego. Pismem tym poinformowano również pozwaną o możliwości restrukturyzacji zadłużenia. Wezwanie doręczono pozwanej 19 stycznia 2018 r.

2 lutego 2018 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanej umowę o korzystanie z karty kredytowej Mastercard w terminie 2 miesięcy od doręczenia wypowiedzenia. Pismem tym strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty należności z tytułu umowy karty kredytowej w kwocie 5130,77 zł, w tym 1092,48 zł z tytułu przeterminowanego zadłużenia w terminie 2 miesięcy od doręczenia wezwania pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego. Wypowiedzenie doręczono pozwanej 16 lutego 2018 r. Pismem z 12 października 2018 r. wskazano, że zadłużenie pozwanej z tytułu umowy nr (...) o korzystanie z karty kredytowej wynosi 5507,10 zł. Pozwana wezwanie do zapłaty tej

należności lub podjęcie współpracy z bankiem do 26 października 2018 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

dowód: zestawienie transakcji na rachunku karty kredytowej k. 24-32, wypowiedzenie umowy kredytowej z 2 lutego 2018 r. wraz z wydrukiem ze śledzenia przesyłek k. 33-34; wezwanie do zapłaty z 9.01.2018 r. wraz z wydrukiem ze śledzenia przesyłek k. 36-38; pismo z 12.10.2018 r. k. 41.

Sąd zważył, co następuje:

(...) Banku (...) S.A. w K. zasługuje na uwzględnienie w całości.

Sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym.

W niniejszej sprawie strony zawarły umowę o korzystanie z karty kredytowej.

Do umowy tej mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2011.126.715 ze zm.)

Zgodnie z art. 3 ust. 1 tejże ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 2 tejże ustawy za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności m. in. umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego;

Pozwana nie zakwestionowała skutecznie istnienia, wysokości i wymagalności wierzytelności strony powodowej dochodzonej w przedmiotowym postępowaniu, a wynikającej z umowy o korzystanie z karty kredytowej. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów, wydruku ze śledzenia przesyłek oraz wydruków z systemów informacyjnych powodowego banku tj. historii rachunku karty kredytowej opisanych dokładnie wyżej pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Dokumenty te nie zostały skutecznie zakwestionowane przez pozwaną. Umowa karty kredytowej z załącznikiem, wypowiedzenie umowy, wezwanie do zapłaty oraz pismo z 12.10.2018 r. przedłożone zostały w odpisach potwierdzonych za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym. Wydruki z systemów informacyjnych banków to inne dowody w rozumieniu art. 309 k.p.c. W niniejszej sprawie wydruki te w powiązaniu z umową kredytu i wypowiedzeniem wskazują na istnienie zobowiązania pozwanej względem powoda, jego wysokość oraz wymagalność. Także przedłożone przez powoda wydruki ze śledzenia przesyłek nie budzą wątpliwości Sądu. Należności z tytułu umowy karty kredytowej jak wynika z wydruków z systemów informacyjnych banku nie były spłacane zgodnie z umową w wysokości minimalnej 5 % zadłużenia, ale nie mniej niż 50 zł. Później powstała zaległość w spłacie do uregulowania której pozwana była wzywana po rygorem wypowiedzenia umowy. Wreszcie bank dokonał wypowiedzenia umowy umożliwiając w tym wypowiedzeniu spłatę zadłużenia lub zawnioskowanie o restrukturyzację na podstawie art. 75 c ustawy – Prawo bankowe. W wypowiedzeniu dochowano rygorów z tego przepisu – pozwaną wezwano do zapłaty zaległości w terminie 2 miesięcy, a wcześniej informując o możliwości restrukturyzacji. Wypowiedzenie było skuteczne i spowodowało wymagalność całej należności z tytułu umowy karty kredytowej. Następnie pozwaną jeszcze przed wystąpieniem do Sądu wezwano do zapłaty.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwaną należy uznać za przegrywającą proces.

Sąd zasądził od pozwanej jako przegrywającej proces na rzecz strony powodowej poniesione przez nią koszty procesu tj. opłatę sądową w wysokości 70 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 poz. 265) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w wyroku.